

בין דמיון למציאות

אנדרוי אוסצ'וב, סוניה הכלבה החכמה, תרגמה מרוסית: דינה מרקן, עטיפה וציורים: ו. מדזיבובסקי, סידרת טוב לקרוא, עם עובר, 83 עמ'.

עטיפת הספר

מ אז הספרים הקלאסיים של ג'ק לונרון "פנג הלבן", "אודיסאה בצפון" ו-"לאסי" של אריק ניט, נכתבו אינטפור ספרים על כלבים חכמים יותר וחכמים פחות, כמתכון כמעט בטוח להצלחה. מה שמייחד את הספר הזה הוא ההאנשה של הכלבה (בלי להופכה לבעלת ערך סמלי), וכן תיאור מעלליה, הנע על הגבול הדק שבין דימיון למציאות. דבר זה נעשה באופן משכנע, עד שהקורא שוכח שמדובר בכלבה, גם אם מדובר היא חכמה, המסוגלת לשנות את כותרת הספר ולהתאימה לטעמה.

מעלליה של סוניה הם כמעלליו של תינוק הלומד להכיר את העולם, אבל מכיוון שהיא כבר לא ילדה קטנה, המסקנות אליהן היא מגיעה מתחכמות הרבה יותר. למרות שככלל יש להן היגיון פנימי, איך הן תואמות את הידע שיש לבני אנוש על המציאות. וזה בדיוק מה שהופך את הספר הזה לשונה מסיפורי חיות לילדים: הארה מזווית בלתי צפויה של חוקי המציאות מול חוקי ההיגיון.

את הרוסית שבה נכתב הספר במקור שומעים רקדק ברקע, וזאת למרות שלגיבורים יש שמות עבריים למהדרין, מה שמיותר למדי, כי הרי בחור שמעלליה של סוניה מתרחשים בנוף אחר, נוף של דוברכנים ויער ובית מגורים ענק, שבו דידות חוד רבות. נראה שמתוך רצון לקלוט את הסופר אנדרוי אוסצ'וב, שללא ספק ראוי לאמץ אותו לספרות הילדים העברית, עיברתו אותו עד כדי כך שקטעים בספר נשמעים כמו התרגומים מסוף המאה שעברה.

למרות זאת הספר מומלץ מאוד. הסיפורים כתובים בכישרון רב ובהומור דק, והאיורים שמלווים אותם עשויים בלא פחות כישרון. הספר גם מתאים מאוד לסידרה שבה ראה אור, סידרה המיועדת לילדים המתחילים לקרוא: הסיפורים מספיק קצרים כדי שילד המתחיל לקרוא יוכל להשתלט בפעם אחת על יחידה סיפורית, ומספיק ארוכים כדי לפתח אירוע שלם ועלילה מינימאלית.